

סדר הפרשת חלה

כתב הרמ"א (אר"ח רמב) נוהגין ללוש כדי שיעור חלה בבית, לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת ויום טוב, והוא מכבוד שבת ויום טוב.

על ידי הפרשת חלה בערב שבת קודש, זוכים לקיבול תפילות ולעורר זכות אבות (רעיא מהימנא, שלח דף קעז). הנה לשון 'חלה' הוא תפילה, וכך מצאנו אצל משה רבנו "ויחל משה את פני ה' אלהיו", "אתה החלות להראות את עבדך", ובה חלה זכות אבות. ויזהר מאוד כל אדם להקפיד בביתו בערב שבת קודש להפריש חלה, ובאותה שעה שערי שמים פתוחים, ודוחה הרבה מן הקטרוגים הנאספים בכל השבוע. וטוב לברך בבית בערב שבת על הפרשת חלה, והוא סגולה לשלום בית ולברכה בפרנסה.

לפני שהאשה אופה חלות לשבת קודש, שזהו תיקון גדול לאשה לתקן את מעשה חוה בענין אכילת עץ הדעת שהחטיאה את "חלתו של עולם" אדם הראשון, תתן מעט צדקה וזכות גדולה לעשות כן.

דיני הפרשת חלה: בזמנינו שהחלה אסורה באכילה לכתנים מפני הטומאה, לא נותנים אותה לכתנים אלא שורפים אותה. ומפרישים רק כל שהוא ללא שיעור. ♦ **את** החלה שמפרישים צריך לשרוף, ואסור לזרוקה לאשפה ולזלזל בקדושתה, ורק לאחר השריפה מותר לזרוקה לאשפה, כיון שכבר נעשתה מצוותה, ואין בזה משום זלזול. ואם אין אפשרות לשרפה, תכרוך את החלה פעמיים בנייר ותכניסנה לפח האשפה. ♦ **טוב** להמתין מלהפריש חלה עד לאחר גמור הלישה - כשתעשה העיסה גוש אחד. ואם לא הפרישה מן העיסה ואפתה - מפרישה מן הפת לאחר האפיה. ♦ **אין** חיוב הפרשת חלה אלא מעיסה העומדת לאפיה, אבל העושה עיסה כדי לבשלה או לטגנה, תפריש ממנה חלה בלי ברכה, ורק אם רוצה לאפות קצת מן העיסה - תפריש ממנה חלה בברכה. ♦ **שיעור** הפרשת חלה בברכה הוא כשיש בקמח שיעור של 1560 גר', וממדת חסידות טוב להפריש חלה בלי ברכה כבר משיעור 1500 גר' (חזו"ע שבת, ח"א). ולשיטת החזו"א השיעור הוא 2250 גר'.

קודם ההפרשה מברכת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, יְיָ הַיּוֹרֵד הַחֶמֶת, וְיָצֵאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֱלֹהֵינוּ,

הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְיָצֵאתָנוּ

לְהַפְרִישׁ חֲלָה תְרוּמָה:

ואחר כך לוקחת חתיכה כל שהיא ומרימה ביד ימין ואומרת:

הֲרִי זוֹ חֲלָה:

תחינה לאומרה לאחר הפרשת חלה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, יְהוָה ^{יאהרונחי} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁהַמְצוּהָ
שֶׁל הַפְּרִשֶׁת חֲלָה תִחְשַׁב כְּאִלוּ קִימָתֶיהָ בְּכָל־פְּרִטְיָהּ
וְדִקְדוּקֶיהָ, וְתִחְשַׁב הֶרְמַת הַחֲלָה שְׂאֵנִי מְרִימָה, כְּמוֹ הַקְּרִפָּן
שֶׁהֶקְרַב עַל הַמִּזְבֵּחַ שְׁנֵתִקְבַּל בְּרִצּוֹן, וְכְמוֹ שְׁלִפְנִים הֵיחָה הַחֲלָה
נִתּוּנָה לִכְהֵן וְהֵיחָה זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, כִּי תִהְיֶה לְכַפֶּרֶה לְעֹנֹתַי,
וְאִז אֶהְיֶה כְּאִלוּ נוֹלֶדְתִּי מִחֶדֶשׁ נִקְיָה מִחֶטָּא וְעוֹן, וְאוֹכֵל לֶקְיָם'
'מִצּוֹת שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְהִמָּיִם הַטּוֹבִים עִם בְּעָלֵי וִילְדֵינוּ, לְהִיּוֹת
גְּזוּנִים' מְקַדְּשֵׁת הִמָּיִם הָאֵלֶּה. וּמֵהַשְּׁפָעֶתָה שֶׁל מִצּוֹת חֲלָה יְהִיוּ
יְלָדֵינוּ גְּזוּנִים תָּמִיד מִיָּדָיו שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא בְּרַב רַחֲמָיו
וְחֶסֶדָיו, וּבְרַב אֲהָבָה, וְשֵׁתִקְבַּל מִצּוֹת חֲלָה כְּאִלוּ נִתְּתִיהָ לִכְהֵן.
וְכִשֶּׁם שְׂאֵנִי מְקִימַת מִצּוֹת חֲלָה בְּכָל־לֵב, כִּי יִתְעוֹרְרוּ רַחֲמָיו
שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ־הוּא לְשִׁמְרָנִי מִצָּעַר וּמִמַּכְאוּבוֹים כָּל־הַיָּמִים.

אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם שֶׁתְּרַחֵם עַל כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה,
קָמֵן אוֹ גְּדוֹל, יְחִיד אוֹ רַבִּים מְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֵם
שְׂרוּיִים בְּצָעַר. אֲנָא הַשֵּׁם, תְּצִילֵם מִצָּרְתֶּם, בְּרַכֵּם מִבְּרוּכְתֶיךָ,
הַחַיִּוּרִים בַּתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְתִגְאָלְנוּ גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה לְמַעַן שְׂמֹךְ, כְּמוֹ
שֶׁכְּתוּב: וְהָיָה יְהוָה ^{יאהרונחי} לְמִלְכְךָ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא
יְהִיָּה יְהוָה ^{יאהרונחי} אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד:

